

ALEV

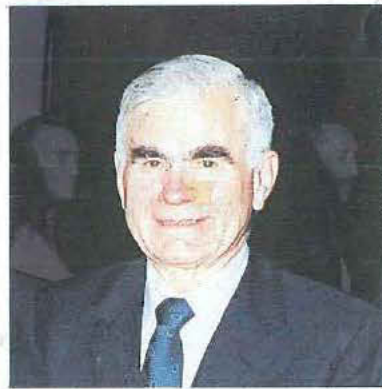
YIL: 2 SAYI 8 DÖRT AYDA BİR YAYINLANIR KASIM-ARALIK 1990

ANKARA ATATÜRK LİSESİ EĞİTİM VAKFI BÜLTENİ

YENİ ONUR KURULU ÜYELERİMİZ

Ord. Prof. Dr. Aydın SAYILI

Prof. Dr. Gazi YAŞARGİL

Prof. Dr. Münci KALAYOĞLU

ALEV

**ANKARA ATATÜRK LİSESİ
EĞİTİM VAKFI BÜLTENİ**

SAHİBİ

Erol ÜÇER

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

A. Halim ÖZKAYNAK

GENEL SEKRETER

Ümit ÖNEL

YÖNETİM KURULU

Başkan

Erol ÜÇER

Başkan Yardımcıları

A. Halim ÖZKAYNAK

Yahya ZABUNOĞLU

Muhasip Üye

Ergün AKTAY

Genel Sekreter

Ümit ÖNEL

Üyeler

Aydın ÇELİK

Üstün BENADAM

Turgay AĞRALI

Mahmut ÖZBAYRAM

Banka Hesap No:

Yapı ve Kredi Bankası

Kızılay Şb. 920164-1

Vakıflar Bankası

Merkez Şb. 2001974

Adres

Kenedi Caddesi 2/1

Kavaklıdere - ANKARA

Tel: 117 77 90

Yapım

C & D Reklam - 168 49 15

Dizgi

ENLEM 80 - 118 60 71

Baskı

Kutsan Ofset - 354 11 86

başyazı

Sevgili Atatürk Liseli dostlarımız;

Yeni bir öğretim yılına gene yeni heyecanlar, umutlar, sevinçler ve beklentilerle girmiş bulunuyoruz. Geçtiğimiz günlerde açıklanan 1991 yılı bütçesinde eğitime ayrılan payın artmış olması bir umut elbette.

Milli Eğitim Bakanlığı'nın basına yansıyan "Takviyeli Yabancı Dil Liseleri Projesi" içerisinde Lisemizin de pilot uygulama kapsamına alınacağını duymak, Vakfımızın ve Atatürk Liseli Dostlarımızın son üç yıldır süregelen özverili çalışmalarına büyük bir heyecan ve destek sağlayacaktır. Seçmeli ders saatlerinin yabancı dil saatlerine eklenerek Anadolu Liseleri ile eşitlenmesini öngören projenin halen Bakanlık bünyesinde geliştirilmekte olduğunu memnuniyetle öğrenmiş bulunmaktayız. Talim Terbiye Kurulu'nda ciddi bir çalışma ile hazırlıkları yürütülen bu projenin Lisemizde arzu edilen eğitim düzeyine geçişteki önemi büyüktür.

Ekonomi ve siyasetteki değişikliklerle iletişim teknolojisindeki gelişmelerin, yabancı dil bilgisinin önemini çok daha arttırdığı günümüzde, çağdaş bilgilerle donanmış gençlerimizin meslek ve özel yaşamlarında değişik diller aracılığı ile kendilerini ifade edebilme ve araştırma yapabilme olanaklarının artacağı kuşkusuzdur.

Bakanlık çalışmalarına destek verilerek, bu olumlu çabanın gerçekleştirilmesinde tüm mezunlarımızın ve dostlarımızın katkıda bulunacağından şüphemiz yoktur. Eğitim yükünün ülke genelinde paylaşılmasında, eğitim düzeyinin Atatürk Lisemizde yükseltilmesi çalışmalarında destek ve katkılarınızın sürekli olmasını dilerim.

• • •

Ankara Atatürk Lisesi Eğitim Vakfı'nın; bilimsel çalışmaları, eserleri ve araştırmalarıyla dünya çapında haklı bir üne kavuşan mezunlarını ve Atatürk Lisesi dostlarını Vakfımızın Onur Kurulu Üyeliğine seçmek gibi bir geleneği vardır.

Bu kez de çok değerli çalışmalarına ve başarılarına dergilerimizde sık sık yer verdiğimiz, ayrıca okulumuz mezunları olmalarından büyük gurur duyduğumuz Ord. Prof. Dr. Aydın SAYILI'ya, Prof. Dr. Gazi YAŞARGİL'i ve Prof. Dr. Münici KALAYOĞLU'nu Yönetim Kurulumuzun aldığı bir kararla Vakfımızın Onur Kurulu Üyeliğine seçmiş bulunuyoruz. Bu vesile ile kendilerine sağlık ve mutluluklar diler, başarılı çalışmalarından ötürü tekrar kutlarız.

Erol ÜÇER

Vakfımız Onur Kurulu Üyesi Prof. Dr. Gazi YAŞARGİL'e Ankara Üniversitesi'nde yapılan Bir Törenle Fahri Doktorluk Ünvanı Verildi

Prof. Dr. Gazi YAŞARGİL 1925 yılında Diyarbakır'da doğdu. Ankara Atatürk Lisesi'nden 1943 yılında mezun oldu ve aynı yıl tıp öğrenimine başlamak üzere Viyana'ya gitti. Öğrenim ve meslek yaşamını Viyana - Basel ve Zürih'te sürdürdü.

Dünya çapında bir beyin cerrahisi olan YAŞARGİL'e geçtiğimiz günlerde Ankara Üniversitesi'nde yapılan bir törenle fahri doktorluk ünvanı verildi.

Ankara Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Necdet SERİN üniversitenin fahri doktorluk ünvanını Prof. Dr. Gazi YAŞARGİL'e takdim etti.

Prof. Dr. Gazi YAŞARGİL'in törende yaptığı "Beyin ve Evrim Hakkında Düşünceler" konulu konuşmasından bir özet...

"... Hayatımın ilk 18 senesini İçcebeci'de yaşadım ve dört okuldan ders aldım; 1. Doğa okulu, 2. Aile okulu, 3. Toplum okulu, 4. Devlet okulları.

Bilincim küçük çayırın yanındaki evimizde uyandı; tren yolu çayırı ikiye böler, büyük çayırda stadyum kurulmuş. Her çayır şimdi ağaçsız bir taş yığını.

Eskiden evimizin dört tarafı açıktı, önümüzde Siyasal Bilgiler, Hukuk Fakültesi, fidanlık, Yenışehir, Harbiye Okulu, Çankaya, Elmadağ; sol yanımızda memur,

öğretmen, subay ve sanatkarların bahçeli evleri ile süslenen Cebeci tepesi, arkada Dikimevi, Astsubay Okulu, Harita Umum Müdürlüğü, Gülhane Hastanesi, eski mezarlık, Hüseyin Gazi Okulu (şimdi Belediye Binası), büyük çayırda her perşembe günü kurulan pazar, sabahları saat dörtte başlayan kağıt arabalarının iniltiyle köylüler, getirdikleri tertemiz, mis kokulu ürünleri, cirit meydanı, bayram yeri, kendilerini kaleye dayamış saklı bahçeli evli eski Ankara karşısında Doğumevi. Doğal, toplumsal, ve kültürel ba-

kimdan civil civil hayat doluydu Cebeci tarlası ve etrafı. 1932-1943 yılları arasında İtken İlkokulu'nda beş yıl, üç yıl Taş Erkek, üç yıl Atatürk Lisesi'nde okudum. Seçkin öğretmenlerimizin ders programlarından hariç bizde uyandırdıkları ilim, sanat, felsefe alakası, devamlı çalışmaya disiplini, bize verdikleri diyalektik düşünme anahtarı, bize aşıladıkları doğa ve insanlık sevgisi hayat yolumu daima aydınlatmışlardır. Fransızca ders veren, mütalalara gelen **Nurullah ATAÇ** hocamızın bir hatırasını burada sunmak isterim; yazılarıyla yoğun uğraşır, arasına kalkar, sıralar arasında dolaşır, bazen effarlanırlar Verlain, Rimbaud, Baudlaire'den şiirler okur, Fuzuli'ye geçer, Orhan Veli'ye atlar, edebiyatta püf noktalarının nasıl gerçekleştirilebileceğini açıklar, her zaman dilbilgisinin uygarlığın gelişmesindeki ehemmiyetini vurgulardı. Dünyamızda halen 2796 dil konuşuluyor, 3964 dil ise ölmüş. Demek ki diller evrimleşebildikleri ölçüde yaşayabiliyorlar. 1943 yılında bir yazı ile meşgul idim, kalktı, arka sıraya gitti ve yazdıklarımızı okumaya başladı. Sınıfımızda dokuz öğrenci vardı. Son yazıya şöyle bir baktıktan sonra bize döndü:

"Bir ay sonra olgunluk imtihanına gireceksiniz. İstanbul'u ise Bizanslılara veriyorsunuz. Eğer Bizanslılar bu kadar korkak idiyse bizimkilerin cesareti nasıl kıymetlendirilecek? Onlar da cesurdu fakat Fatih Sultan Mehmet savaşı azim, iman ve inançla yürüttü ve kazandı. Kahramanlık hem kazananın, hem de kaybedeninindir".

Mağcup olduk. Bu eytişimli düşünce bana hep kılavuz olmuştur. Nurullah ATAÇ Hoca bize akşamları Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nde verilen **Edebiyat Konferansları**'na gitmeyi öğretmişti. Bir seferinde son aruz şairimiz Yahya Kemal'i dinlemiştik. O zamanın Kültür Bakanı **Hasan Ali YÜCEL**'e şahsen ve neslim adına burada teşekkür etmeyi boynumun borcu bilirim. 1940 Ekim ayında lisemiz, yeni bitirilen Atatürk Lisesi'ne taşınmıştı. Lise

Prof. Dr. Gazi YAŞARGİL'in ödül töreninde Atatürk liseliler birarada. Soldan sağa: Büyükelçi Faruk SAHİNBAŞ, Devlet Konukevi Müdürü Mustafa TEZCAN, Prof. Dr. Fevzi RENDA ve Atatürk Lisesi Eğitim Vakfı Başkanı Yüksek Mühendis Erol ÜÇER.

müdürümüz, tarih hocamız **İhsan Bey** birkaç yüz öğrenciyi okul bahçesine toplamış ve bize şu bilgiyi vermişti; eskiden lisede fen ve edebiyat sınıfları vardı, yeni açılacak **klasik sınıf**'ta Latince, ileride Eski Yunanca öğretilecek; isteyen bu yeni sınıfa girebilecekti. Avrupa'da tıp tahsili için o zamanlar Latince istendiğinden, ben hemen klasik sınıfa katıldım. Hasan Ali YÜCEL'e bu Latince Sınıfı için şahsen medyumumdur. Bizim kuşak içinde, 1930'lu yılların sonlarında başlatılan, Türkçe'ye çevrilen dünya klasiklerinin **Devlet Maarif Matbaası**'nda bastırılıp gençlere ucuz fiyata sunulmuş olması, Rönesans bahçesini bizlere açmıştı. Baba oğluna bağ bağışlamış, oğul salıkım esirgemiş duruma düşmememiz için büyük hümanist Hasan Ali YÜCEL'e layık olduğu bir anıtını dikmemiz bizim kuşağın vazifesidir.

Çin, Hint, Helen Çağı'ndan yeni çağlara kadar büyük sayıda klasik eserleri önümüze sermişlerdi. Edebiyat dersi öğretmenimiz **Cevdet Kudret SOLOK** bey, Türk Edebiyat Tarihini, Namık Kemal, Tevfik Fikret, Ziya Gökalp'in düşüncelerini bize ihtimamla işlemişti.

Birey ve toplumun aralarındaki çelişkileri bu eserlerde yepyeni bir açıdan aydınlatan, birbirlerini kısmen tutan veya hiç tutmayan fikirleri ve düşünceleri öğretmen-

lerimiz ve arkadaşlarımızla devamlı tartıştık.

Beyinlerimiz sanki eski hamam usulüyle keselenmiş, 41 defa yıkanmış, arka dekori Yunan trajedi resimleriyle süslü bir sahne ortasında cıscıvıak yeniden dünyaya gelmiş gibiydik.

Sevinmiştik ama şaşırmıştık; birşeycikler öğrenmiş ama daha cahil düşmüştük; kanatlar büyümüş ama tüyleri eksik, dünya önümüze açılmış ama hangi yöne uçacaktık..."

Prof. Dr. Gazi YAŞARGİL'in konuşmasında sevgi üzerine söylediklerini aşağıda özetleyerek aktarıyoruz. YAŞARGİL'in sevgi'ye bakışı şöyle:

"...Babamız aş yapmayı severdi, tutmayınca üzülürdü. Asmaları için usta bir aşçı bulmuştu; Bağlum'lu Hasan Ağa. Bir gün ona "sizin aşlarınız hep tutuyor, neden?" diye sorduğumda; "oğlum **sevgiyle yaptığın her iş tutar,**" demişti.

Sevgi hakkında çok yazıldı, söylendi. Ne aşıklar çıktı. **Mevlana**'dan daha güzel kim ifade edebilmiş sevgiyi! Sevgi yok değil, fakat yeter derecede yok. Sevgi sanki zayıflıyor. Teknoloji toplumlarında günlük ilişkilerde verilen hizmetlerin sevginin mistik ve epotik havasına kapılmadan yapılabilir olduğu düşüncesinin artması. Sanki bilgisayar düğmesine doğru basmanın yeterliliği gibi mekanikleşen

toplumsal ilişkiler. Belki de ben, yaşlandığım için öyle zannediyorum diye düşünüyorum. Batıda en çok tartışılan konunun bu olması, sorunu tekrar açıyor. Toplumlar kitleselleşiyor deniliyor. Mobilizasyonun artması, ananevi bağları zayıflatıyor. Anonim bireyler çoğalıyor. Yeni bağlarda çekingenlik artıyor. Hayat mücadelesi, bireyselliği kaybedebilme tehlikesi, ölüm endişesi, arkada kalma korkusu bencilliği besleyen unsurlar. Sevgi kabiliyeti arka safhaya düşüyor. Sevginin karşılığı bencillik ve bunda gelişen kıskançlık. Her yaratık ve onların toplumları kendini korumak, güvene almak, kurtarmak ve geliştirmek için devamlı bir müsabaka ve mücadele zorunda. Bireyler ve toplumlar kendi imkanlarını karşılıklı ölçüp, tartarak ve mukayese ederek kendisinin ve hasmının durumunu ve yerini tayin ve tespit etmek zorunda. Bu güdüyü genetik ve nöronal yapılar ayarlıyorlar. İnsan beyninin açık yapısı özgürlüğü yaratıyor. Birey benliğini bulup, kendisine buyruk olabiliyor. Bahsedilen mücadeleler ve mukayeselerde olumlu kararlarla kendini geliştirmek, bir yol. Fakat diğeri de pusulayı kaçırıp kolaylıkla bencilliğe kaymak. Gıpta etmek, kıskanmak güdüsü cinsel güdülerden daha güçlü. Her an, her yerde. İçimizdeki bu pusula bize yaratıcı uyumluluğu (**creative adaptation**) sağlıyor.

Sevginin karşılığı, bencillik ve bundan gelişen kıskançlık, hasetlik.

Mücadeleyi kazanan ezmeyecek, kaybeden eziklik hissine kapılamayacak. En sevdiğim spor, **İsviçre köylülerinin güreşi**'dir. Hasminin sırtını yere getirdikten sonra pehlivan yenileni yerden kaldırır, sırtındaki talaşı temizler, Bizim yağlı güreşimizde de yenen, hasmını kaldırıp kucaklayarak sırtını sıvazlar. Ne güzel bir anane.

Meşhur Alman sosyoloğu **Helmut SCHOECK**'un kıskançlık hususundaki bir düşüncesini açıklayayım; "uygarlığın seviyesi, kıskançlık duygusunu aşmakla orandır".

Bencilliği yenmek, yenebilmek bize, olumsuz bile "**benimsememe imkanı**" yaratıyor. Bu kavramı yalnız Türk dilinde var bilirim ve pek severim.

İlmin sevgisi ve sevginin ilmi, birbirleriyle birleşmeleri yaşamı ve ilimi güzelleştirir ve yüceltir..."

New York'ta Başarılı Bir Atatürk Liseli

ALEV: Sayın Tekiner, eski bir mezunumuzsunuz. Uzun yıllardır Türkiye dışında bulunuyorsunuz. Efendim, bize yaşam öykünüzü anlatır mısınız?

TEKİNER: Ben 1913 yılında Nevşehir'de doğdum. Daha sonra Ankara'ya yerleştik ve liseyi Atatürk Lisesi'nde okudum. 1933 yılında Lisemizden ikincilikle mezun oldum. 20 kişilik bir sınıfımız vardı. **Ord. Prof. Dr. Aydın SAYILI**-ki sınıfımızın birincisiydi-, şair **Orhan Veli** ve **Oktay Rifat** ile aynı sınıfta idim. Tıp fakültesi sınavını kazanmama rağmen aşırı miyop olduğum için kabul edilmedim. Mühendis mektebi sınavını da kazanmıştım fakat aynı sebepten buraya da giremedim. Ankara Hukuk Fakültesi'ne girerken yine aynı müşkülât çıkarıldı fakat, hocalarımın birinin beni müdafaa etmesiyle kabul edildim. Hukuk Fakültesi'nde okurken üç yıl boyunca bütün derslerden on numara aldım. Sadece tek bir dersten, o da bir defa dokuz aldığımı hatırlıyorum. Hep birinci oldum. 1936'da Hukuk Fakültesi'ni birincilikle bitirdim.

ALEV: Öğrencilik yıllarınızda başarılı olmanızı neye borçlusunuz?

TEKİNER: Başarımanın nedeni iyi bir sisteme sahip olmamdı. Dersleri dinlerken, o andan itibaren konunun hülasesini (özetini) çıkarır ve ana hatlarını not ederdim. İmtihandan önce bütün bu notları okurdum ve konunun esas muhteviyatını hatırlardım. Benim hafızam da oldukça kuvvetlidir.

ALEV: Mezuniyet sonrası...

TEKİNER: Hukuk Fakültesi'nden mezun olduktan sonra bir yıl avukat yardımcısı olarak çalıştım. Bu arada Milli Eğitim Bakanlığı yurt dışı tahsil sınavlarına girdim. İktisat tahsili için açılan bu sınavı kazanarak Amerika'ya **Cornell Üniversitesi**'ne tahsile gittim. Burada üç yıl iktisat okudum ve çok iyi derece ile master aldım. Bu arada evlendim. Alman bir hanımla evlendiğim için bursum kesildi ve bir Türk olarak iş bulmanın zorluklarını yaşamaya başladım. O devirlerde Ameri-

Sayın Sami TEKİNER'in 80'li yıllarda eşi ve çocuklarıyla birlikte çekilmiş bir fotoğrafı.

Sami TEKİNER Ankara Atatürk Lisesi'nden 1933 yılında mezun oldu. Amerika Birleşik Devletleri'nde eğitimini tamamladıktan sonra iş hayatına atıldı. Bugün ülkemizi yurtdışında başarılı ve aktif bir şekilde temsil eden Atatürk Liseli iş adamlarından biri olarak kendisi ile gurur duyuyoruz.

ka'da Türklere pek iş verilmezdi. Ben de bu sefer Cornell'den burs almak için sınava girdim, kazandım ve tahsilimi bu şekilde tamamladım.

ALEV: Cornell'den mezun olduktan sonra ne yaptınız?

TEKİNER: Eşimin babası ile birlikte iş hayatına atıldım. Bir bakkal dükkanı açtım.

ALEV: Bakkal dükkanı mı?

TEKİNER: Ben bu işimi hep böyle tanımlarım. Efendim, **Bremen House** adıyla gıda maddelerinden gayri tüm elektrikli ev aletleri, mutfak eşyaları, kristaller, daha birçok ithal malların bulunduğu bir mağaza idi.

ALEV: Sayın Tekiner, siz bu işi bulmada çok zorluk çektiğinizi biraz önce söylediniz. Sizin "Bakkal"da Türklere iş veriyor muydunuz?

TEKİNER: Elbette efendim. Memleketinde de adım duyulduğu için, gelenler hep bana müracaat ederlerdi. Hepsini devamlı çalıştırma imkanı olmadığı için, altı ay kadar çalıştırır, daha sonra başka bir işe girmelerine yardım ederdim. Savaş yıllarında Almanya'ya posta paketleri gönderirdim. Savaş sonrası bütün Alman dergilerinin Amerika temsilciliklerini aldım. Emlak alım satım işine girdim. Uzun yıllar emlak işini yürüttüm. Bu iş daha ağır bastı. Halen

Bremen House, Continental House ve **German News** adlı üç kardeş şirketim var ve bunların başında şimdiki eşim Benin Tekiner bulunuyor.

ALEV: Şirketlerinizin son zamanlardaki faaliyetlerinden bahseder misiniz?

TEKİNER: Eski binaları restore etmekle beraber, biz yeni inşaatlar da yapıyoruz. Şu anda bir işhanı inşaatımız sürüyor ve bu inşaatlarda Türk işçileri çalışıyor. Büromda 15 kadar memurumla da uzun yıllardır çalışmaktayım.

ALEV: Bize biraz da çocuklarınızdan söz eder misiniz? Mesleki olarak hangi alanlara yönelmelerini isterdiniz?

TEKİNER: İlk evliliğimden en büyük kızım Ceylan Mortimen, dünyaca tanınmış bir sosyologdur. Şu anda **University of Minnesota**'da Sosyoloji Bölümü'nün başında bulunuyor. İkinci evliliğimden üç kızım daha var. En küçükleri henüz 11 yaşında ve emlak işlerine girip aile ismini sürdürmek istiyor. Büyük kızım avukat olmak niyetinde, ortanca da balerin.

ALEV: Eski bir mezunumuzun başarılı yaşamını arkadaşlarımıza tanıtmaktan mutluluk duyuyor, size teşekkür ediyoruz.

TEKİNER: Ben de teşekkür ediyor, ALEV'e başarılar diliyorum.

AMERİKA'DA YAŞAYAN BİR MEZUNUMUZ DAHA...

"ALEV" Mecmuası yoluyla, hocalarımız, arkadaşlarımız ve okulumuz hakkında i edinmek beni çok memnun ediyor, gençliğimi yaşıyorum. ALEV'e ve onun arkasında olanlara çok çok teşekkür ederim.

Arkadaşlarım **Uğurhan TUNCATA** ve **Erol ÜÇER** ALEV'e birkaç satır yazmamı rica ettiler. Bütün çocukluğum ve gençliğim gözümün önünden geçti; Taş Mektep, Ankara Atatürk Lisesi, Maltepe, arkadaşlarım, hocalarım, mektebim ve koridorları... Zaten her Türkiye ziyaretimde, Atatürk Lisesi'ne gidip, sınıf ve koridorlarda eski günlerimi hayal edip, dolaşıyorum. Şair haklı, insan hayal ettiği müddetçe yaşıyor.

Her sabah okulda ettiğimiz yemin aklıma geliyor; "Türk'üm, doğruyum, çalışkanım. Yasam..." Yetmiş yaşına merdiven dayamış bir arkadaşınız olarak aşağıdaki kuralları tekrarlamama müsaade ediniz; memleketimizi ve ulusumuzu sevelim, hüklerimizi sayalım, mütevazı olalım, mukadderata inanalım, birlikte çalışmayı öğrenelim, hiç kimseyi hor görmeyelim, herkesin bir kişiliğe sahip olduğunu unutmayalım, geçmişimizi öğrenelim; geleceğimizin kökleri geçmişimizde yatar, deneyimlerimizi nesilden nesile aktaralım, doğru, hoşgörü sahibi ve saygılı olalım, insanlığa hizmet edelim. "Tanrım, mal verdiysen saadetimi alma, kuvvet verdiysen aklıma alma, büyüklük verdiysen mütevazılığıma alma, tevazu verdiysen izzeti nefsimi alma, kuvvet verdiysen affetme kudretimi alma" duaları bana daima yol göstermiştir.

Muhtelif projelerin yönetimine uzun seneler emek verdiğimden, çalıştığım, halen de bu konuda danışmanlık yaptığım ve muhtelif yerlerde konferans verdiğimden, "**American Association**

1944 yılında lisemizden mezun olan **Hami Kılıç Aslan SOLU** 1927 yılında İstanbul'da doğdu. 1945 yılında Amerika'ya gitti. 1950'de **Purdue Üniversitesi**'nden lisans, 1952'de **University of Colorado**'dan master derecesi aldı. Daha sonra yurda döndü ve sırasıyla; İzmit Kağıt, Malatya Bez Fabrikaları, Et balık Kurumu, T.O.B.B., T.S.E.'de çalıştı. Avustralya ve Irak'ta baraj ve tünel inşaatlarında sorumluluk aldı. SOLU, Afrika, Somali, Kuveyt, Kanada ve Amerika'da çeşitli endüstriyel yapı inşaatlarında aktif görev aldı. **American Association of Cost Engineers** üyelerinden olan Hami Kılıç Aslan SOLU çeşitli ülkelerde çok çeşitli konularda konferanslar vermiş ve makaleleri yayınlanmıştır.

Hami Kılıç Aslan SOLU, Nejla (Yarkut) hanımla kırk yıldır evlidir. Kendisi gibi mühendis olan iki oğluyla birlikte **SOLU & SON** mühendislik şirketini kurmuşlardır. 1980 yılında hayat hikayelerini anlatan "**Bir Varmış Bir Yokmuş**" adlı kitabını yayınlamıştır.

"Nereye gidersem gideyim, her yere Türkiye yolu ile gidiyorum," diyor SOLU'nun ALEV okuyucularına gönderdiği yazıyı yayınlamaktan mutluluk duyuyoruz.

SOLU ailesi birarada: Hami Kılıç SOLU, Nejla SOLU, Yıldırım SOLU ve Can SOLU

of Cost Engineers (AACE)"in büyükbaşlarından sayılıyorum. Yaklaşık on tane basılmış yazım bulunduğundan, oğlunun da bu organizasyonun ikinci defa başkanı seçilmiş olmasından cesaret alarak Türkiyemizde bu proje yönetiminde, **planlama, zamanlama ve maliyet kontrola** ne kadar önem verilmesi lazım olduğunu belirtmeme müsaade ediniz. Türkiyemizde her şeyin en iyisi olması konusunda uğraşıp çile dolduranların kusuruna bakılmaz.

Türkiye'de yöneticilikte, planlama, zamanlama ve maliyet ile uğraşan arkadaşlarla konuştuğumda, ellerinde bu konu-

larda pek az literatür olduğundan, birbirleriyle benzer problemleri tartışmak imkanı bulunmadığından yerindiler. Bu yüzden, Türkiye'de en kısa zamanda **proje yöneticileri, planlama, zamanlama ve maliyet kontrol birliğinin** kurulmasını öngörürüm. Amerika'da muhtelif üniversitelerde bu mevzunun masteri yapılmaya başlamıştır. Bizim üniversitelerde de başlatılması gerektiği kanaatindeyim.

Hepinizi hasretle kucaklar, en iyi dilekleri sunarım.

Hami Kılıç Aslan SOLU

bir mektup var

Brezilya Büyükelçimiz Ergun SAV'dan Bir Mesaj...

Ergun SAV

Ergun SAV'ın Türk Dili hakkındaki makalesini aşağıda yayınlıyoruz.

Türkiye'nin **düşünen** kişiye ihtiyacı çok. Düşünceyi anlatmak için tek yol **dil** dir. Bunun için Türk aydınının Türkçe'yi iyi bilmesi gerekir. Bu güzelim dille anlatılamayacak düşünce yoktur. Bazılarının ileri sürdüğü gibi **yoksul dil** değildir. Tüm yozlaştırma çabalarına karşın da bütünlüğünü, sağlamlığını koruyabilmiştir.

Yabancı dil öğreniminin önemini inkar etmiyorum. Ama öğretmenlerimiz, gençlerimize öncelikle **Türkçe**'yi iyi öğretmeliler. Bunun yeri de orta eğitimidir.

Atatürk Lisesi'ndeki edebiyat hocalarımızı hatırlıyorum.

Ben üç değişik, birbirinden farklı, fakat gerçek **hoca**'dan okudum: **Nurullah ATAÇ, Fevziye Abdullah TANSEL, Cahit OKURER** (üçüne de Allah rahmet eylesin). İddia ederim: Türkçe'yi ve güzel, zengin edebiyatımızı hakkıyla öğretiler bize.

Sevgili Atatürk Lisemizin öğretmenleri!

Bu geleneği koruyun. Türkiye'ye her alanda çok değerli aydınlar yetiştiren okulumuzda **Türk Dili ve Edebiyatı**'nı iyi öğretin. Her şeyde olduğu gibi, **düşünce** konusunda da dünyaya örnek olmuş büyük dehanın, **Atatürk**'ün ismine layık gençler yetiştirelim.

EMBAIXADA DA TURQUIA

BRASÍLIA, 23.8.1990

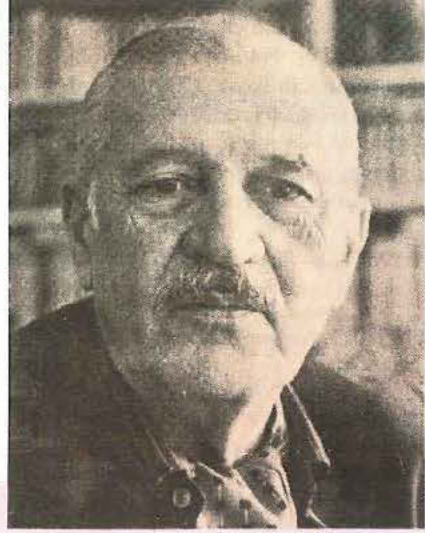
Sayın Erol Bey,
Nazik mektubünüzü ve ALEV aile üyelerini
aldım. Çok teşekkür ederim.
... ..
Doha'daki Al ...

1933'te Dört Yol'da doğdu. Ankara Atatürk Lisesi'nde ilköğretim (1944), ortaokul (1947) ve liseyi (1950) bitirdi.

Ankara Hukuk Fakültesi'nden 1954'te mezun olduktan sonra, avukatlık stajı, yedeksubaylık, Londra'da tiyatro öğrenimi yaptı. Bir süre serbest avukat olarak çalıştıktan sonra, Dışişleri Bakanlığı'na meslek memuru olarak girdi.

Paris, Lagos, Helsinki ve merkezde çeşitli görevler yaptı. Almanya'da (Karlsruhe) Başkonsolosluk, Katar'da Büyükelçilik görevlerinde bulundu. Halen (Aralık 1989'dan beri) Brezilya'da T.C.Büyükelçisidir.

Başkası için işi ve'ye takımı
Gök başarılı, çok hayırlı çalışma-
larımız için sizi ve Vakıf yöneticilerini
Candan kutlar, değerli lise öğretmen ve
öğretmenleriyle, sevgili çocuklarımıza
en iyi dileklerini sunarım. Saygı ve sevgiler
Ergun SAV
Büyükelçi

1933 Yılı Mezunumuz OKTAY RIFAT'tan Eğitim Sorunumuza Bir Bakış

"Siz İnsan mısınız?"

Bir yargıdır bu soruyu soran. Siz insan mısınız? Ne demektir insan olmak? O çocuklar bilirler mi şu sözün anlamını? Hiç düşünmüşler midir insan olduklarını? Asıl insan olunacağını? Siz insan mısınız, demek bir şeyi düzeltmez. Bir ağır-söz de sayılmaz. Karşısındaki bunun önemini, değerini bilmezse, insanlığın bir takım şeyleri yapmak, birtakım şeyleri yapmamak gibi bir sorumluluk olduğunu hiç düşünmemişse, kısacası insan olmanın bilincine varmamışsa **"sen insan mısın?"** deseniz de demesiniz de ne farkeder?

Hem kolay değildir **"insan"** olmak. Birtakım kişiler büyürler, önemli adam olur da gene insan olamazlar. Hele küçük bir çocuğun **"insan"** olup olmaması çok daha zordur. İnsan olup olmadığını bilmesi... Bu bir eğitim sorunudur, kendini yetiştirme, kısacası insanlığını duyma sorunudur.

Kişi kolaylıkla insan olamaz. Okullar kitaplar, öğretmenler, yaşam çileleri **"insan"** yapar kişiyi. İyi nedir, kötü nedir, güzel, çirkin, yanlış, doğru nedir? Bunları bilmek, yerinde zamanında davranışlarını, duygularını ayarlamaktır, kullanmaktır insanlık.

"Siz insan mısınız?" Bir küçümseme, bir hor görme var bu sözde. Yargıç karşısındaki ufak çocuklara bakmış, işledikleri suça bakmış, bu sonuca varmış: Bunlar insan değildir. Öyle elbet, bir insan nasıl yapar bunu, sen onbir yaşındaki bir çocuğu al, ırzına geç, sonra as, daha sonra usturlayla doğra, daha daha sonra göm. Bütün bunları da büyük bir soğukkanlılıkla, tam bir bilinçsizlikle yap! Onbeş, oniki, dokuz yaşlarında üç çocuktur karşımızdakiler. **"İnsan olmayan"**lar bunlar işte. Üç çocuk ne yapmışlar? Başka bir çocuğu öldürmüşler en iğrenç işleri yaptıktan sonra. Duygular isyan eder buna. Akl da yanamaz.

OKTAY RIFAT

Şair, romancı ve oyun yazarı Oktay RIFAT 1933 yılında lisemizden mezun oldu. Aynı sınıfta Orhan Veli, Aydın SAYILI ve Sami TEKİNEL de bulunuyordu.

*Oktay RIFAT, 1914 yılında Trabzon'da doğdu. Şair ve dilci Semih RIFAT'ın oğludur. Liseden sonra Ankara Hukuk Fakültesi'ni bitirdi. İlk şiirleri Varlık Dergisi'nde yayımlandı. Liseden sınıf arkadaşı olan Orhan Veli ve Melih Cevdet'le birlikte 1937'de Varlık Dergisi'nde yaptıkları çıkış, Türk Edebiyatı'nda daha sonra **"Garip"** olarak adlandırılacak olan şiir akımını doğurdu.*

Oktay RIFAT şiirde biçimsel yapı arayışını aralıksız sürdürmüş, kusursuz örnekler vermiş, Cumhuriyet dönemi edebiyatımızın en önemli şairlerinden biri olmuştur. Oktay RIFAT'ımızı 18 Nisan 1988 yılında İstanbul'da yitirdik.

"İnsan mısınız?" başlıklı yazısını yayınlarken, kendisini saygıyla, gururla anıyoruz.

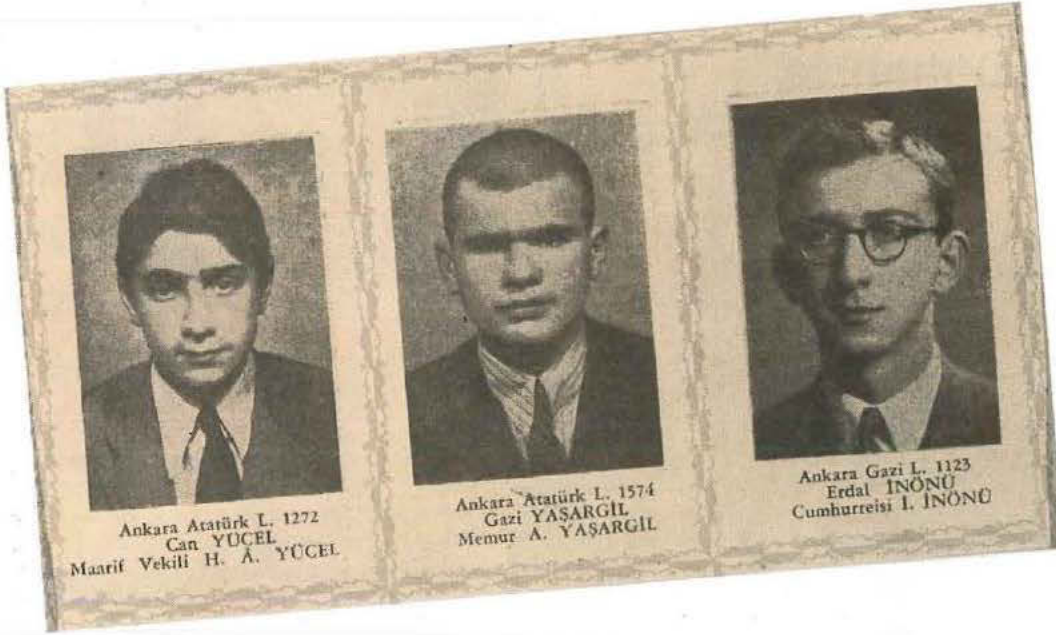
Sayın yargıcın sözü doğru: **"Siz insan mısınız?"**, değil, insan değiller. Nasıl insan olsunlar ama? Kimse onlarla ilgilenmemişse, kimse onlara sahip çıkmamışsa! Toplum onları **başiboş** bırakmışsa! Nasıl insan olsunlar?

Bakın bir tanesi ilkokula bile gitmemiş. Atılmış sokağa, binbir uğraşa, serüvene. Bir bitki gibi yetiştirmişler, hem de yabani bir bitki. Ya da vahşi bir hayvan gibi... Durmaksızın kovalanan, itilen, dövülen, aç, çıplak, yoksul, kimsesiz... İnsan olmak **fırsatını bulamadan**, olacağını bulamadan, zamanını bulamadan büyümüş, onbeş yaşına gelmiş. Kimse de çıkmamış insan olmak için böyle yapmalı, şöyle etmeli diye öğüt veren, yol gösteren. Bulmuşlar kendilerinden daha güçsüz birini, en iğrenç duygularını doyurmuşlar, sonra da en aşağılık cinayeti işlemişler. Ne yaptıklarını, ne ettiklerini bilmeden. Suçlarının sorumluluğunu taşımadan.

Onlar insan değiller. Evet, insan değiller. Böyle insan olmaz! Evet, ama onları insan yapamayan bu toplum hiç mi suçlu değil! Bizlerin hiç mi sorunu yok! Ellerimizi yıkayıp **"Bana ne, şu iğrenç cinayete bakın"** demekle, çekilip bir yana seyirci kalmakla kendimizi kurtarabilecek miyiz? Kurtarabilir miyiz? Bireylerini **"insan"** yapamayan bir toplumda huzur duymak, mutlu olmak olanaksızdır. Diyeceksiniz cinayet her yerde işlenir, dengesiz kişiler her toplumda çıkar. Ama bunlar dengesi bozuk kimseler değil, daha yaşamın eşğinde üç çocuk. Bilerek yapmışlar her şeyi, bilerek anlatıyorlar her şeyi. Hem de **"Suçlu biraz da sizsiniz, bizi insan yapamayan, bizi eğitmeyen, bizi bilinçli birer kişi yapamayacak olan bu toplumdur suçlu"** diyemeden, bunu düşünmeden...

Bazı olaylar bir simgedir. Görene anlayana. Bu da öyle...

İFTİHAR KİTABINDAN BİR YAPRAK

1940'lı yıllar... O zamanlar Milli Eğitim Bakanlığı her yıl iftihar kitapları yayınlardı. Bu kitaplarda Türkiye çapında o yıl iftihara geçen öğrencilerin bir albümü yer alırdı. 1942-1943 yılı iftihar kitabında dönemin Milli Eğitim Bakanı **Hasan Ali YÜCEL**, kitabın önsözünde bakın ne diyor;

"Çocuklarım;

Öğretmenleriniz ve onların başında bulunan müdürleriniz, sizlerin **iftihar levhasına** girecek durumda olduğunuzu bana bildirdiler. Türk vatanının ve aziz milletimizin hizmetine ve emeğine muhtaç olduğu insanlar; ancak ahlaklı, terbiyeli, bilgili, çalışkan yurt evlatları olduğu için, sizin bu vasıflara sahip olduğunuzu görmek, bizi yürekten sevindirmiştir. Hepinizi ayrı ayrı bütün kalbimle tebrik ederim. Sizi büyüten ana ve babalarınız, sizi yetiştiren hocalarınız varlığınızla iftihar etmekte ve şahsınızda, size verdikleri emeklerin mükafatını haklı olarak bulmaktadırlar. Bütün hayatınız boyunca iyi ahlaklı ve çalışkan vatandaşlar olarak Cumhuriyetin yükselmesine, Türk milletinin ilerlemesine hizmet etmenizi dilerim."

Kitabın sayfalarını karıştırıyoruz ve bugün kendilerini yakından tanıdığımız üç isme rastlıyoruz. O zamanın 16-17 yaşındaki gençleri **Can YÜCEL**, **Gazi YAŞARGİL** ve **Erdal İNÖNÜ**. Ünlü şairimiz Can YÜCEL (Atatürk Lisesi), beyin cerrahisi Prof. Dr. Gazi YAŞARGİL (Atatürk Lisesi) ve fizik profesörü, SHP Genel Başkanı Erdal İNÖNÜ (Gazi Lisesi) 48 yıl önce yanyana...

İlhami Soysal

Devlet liseleri

ÖYLE çok eskilerde de değil, bundan kırk yıl önce Türkiye'de topu topu üç üniversite ve birkaç da yüksekokul vardı. Üniversite derken de bir tek İstanbul Üniversitesi uluslararası standarda az çok uyan bir üniversiteydi de İstanbul Teknik Üniversitesi ile Ankara Üniversitesi henüz emekleme çağındaydılar.

Şimdilerde maşallah var. Üniversitelerimizin sayısı otuzu baidu, bulacak... Daha da yeni üniversiteler kurulacağından söz ediliyor. Gerçi, bu adı üniversite olan ve Anadolu'nun dört bir yanına dağılan okullardan kaç gerçek anlamda bir üniversite sayılabilir? Bu, ayrı bir tartışma konusudur. Bu üniversitelerin hukuk fakültelerini bitirenlerden kaç bir dilekçe yazma ya da tıp fakültelerinden çıkanlardan kaç bir iğne yapma becerisini gösterebilmektedir? Önemli olan, bu sorunun yanıtıdır.

Günümüzde artık, bir üniversite fakültesine kapağı atabildiniz mi, diploma alıp duvara asmak pek fazla sorun değildir de o diplomanın gerektirdiği becerilere ve bilgi birikimine sahip olabilmek, üniversel kültürü edinmek önemlidir.

DEDİĞİMİZ gibi, çok değil, bundan kırk yıl önce sadece İstanbul ve Ankara'da üç üniversite varken, üniversitelerin bir alt basamağı olan yirmi-otuz devlet lisesi vardı ki Anadolu kentlerinin kültür odaklarıydı. İstanbul ve Ankara'nın ünlü liselerinin yanı sıra Bursa, Konya, Erzurum, Balıkesir, Kastamonu, Trabzon, Edirne, Afyon, Diyarbakır, Adana gibi illerdeki "devlet liseleri" ve bunların yanı sıra kurulmuş kimi "öğretmen okulları" her biri, ayrı ayrı birer bilim yuvasıydı. Burarlardan "bitirme" ve "olgunluk" sınavlarını vererek diploma almış lise mezunu olmak, günümüz üniversitelerinden diploma almaktan daha güç bir işti.

Gelin görün ki devran değişti. "Taşra liseleri" denen Anadolu'nun ünlü liseleri bugün artık "çim karnında birer nokta"ya dönüştü. Var olmakla yok olmak çizgisi arasında bir yerlere geldiler. Sözüm ona daha çağdaş ve sözde yabancı dil eğitimine öncelik veren "Anadolu liseleri", "özel kolej"ler, "devlet liseleri"nin pabucunu dama attı. "İmam-hatip liseleri" ise, eğitim ve öğretimin üstüne iyice tıy dıkti. İlkokuldan başlayıp, orta öğretimle son aşamasına gelmesi gereken genel kültür birikimi yerine artık genel kültürsüzlük yarışını bir baş önde bitirebilenler üniversiteye kapağı atabilir oldu ve sonuç da ortada... Sokaklarda yüzbinlerce işsiz güçsüz, hiçbir beceri kazandırılmamış genç lise mezunu ve büyük çoğunluğu diploması olduğu halde meslek edinmemiş, "ne iş olsa" yapmaya aday ve iş bulamaz onbinlerce üniversite diplomalı...

BU karamsar tablonun içinde arada bir iyimserlik ışıkları da çakıyor. Eski birer kültür odağı olan kimi "taşra liseleri"nin, "devlet liseleri"nin eski mezunları içinde kimileri var ki, eski okullarını yeniden, "sıradan birer fabrika" olmaktan çıkarp, gerçek birer okul konumuna sokmak için canlarını dişlerine takarak çalışıyorlar. Dernekler kuruyor, vakıflar oluşturuyor ve mezun oldukları liselerine şükran borçlarını ödemeye çaba harcıyorlar. Hani "her köyün bir delisi olur" hesabı, hemen her lisenin de bir fedakarı, bir öncüsü ortaya çıkıyor ve karınca kararınca da olsa aydınlandığı okul için bir şeyler yapmaya çalışıyor. Örneğin Kastamonu Abdurrahmanpaşa Lisesi Mezunları Derneği Başkanı Fehmi Altukulaçoğlu, Bursa Erkek Lisesi'nden Cüneyt Pekman ya da İsmail Buzcutar, Trabzon ve İlçeleri Eğitim, Kültür ve Sosyal Yardımlaşma Vakfı Genel Başkanı Mevlut Hamzaoglu ya da Ankara Erkek Lisesi (Atatürk Lisesi) "Alev" Vakfı Başkanı Yök.Müh. Erol Üçerler gibiler...

BUNLAR okullarına yabancı dil laboratuvarları, fizik, kimya ve biyoloji laboratuvarları, yeni derslikler, yatakhaneler, başarılı mezunlara burslar kazandırmak, ödüller vermek, liselerin eğitim ve öğretim düzeylerini yeniden yükseltmek için çırpınıp duruyorlar.

Bunlardan Mevlut Hamzaoglu'nun öncülüğünde çıkarılmış bir Trabzon İli Yıllığı var ki görülmeye değer. Gene bunlardan bir Fehmi Altukulaçoğlu var ki, okullarına kazandırdıkları İhsan laboratuvarının, yer yetmezliğinden okul yatakhanelesindeki bir ufakık odaya tıktırılması ve okula asıl adını veren Abdurrahmanpaşa Lisesi binasının 830 yatılı ve yatısız öğrencisinin yeni yapılmış bir binaya sıkıştırılıp, asıl eski ve tarihi okul binasının haksız olarak Milli Eğitim'den alınıp Defterdarlık olarak kullanılmasının sıkıntısını giderebilmek için devlet katında çalışmadık kapı, yapılmadık girişim bırakmıyor. Eski okul binasının Defterdarlık'ca boşaltılıp yeniden ilse olarak öğrenim açılabilmesi için Maliye Bakanı Adnan Kahveci'den söz almış, gazete gazete dolaşıp bu sözün bir an önce yerine getirilmesi için hatırlatılması yollarını arıyor. Daha bu örnekleri çoğaltmak olası. Onlarca, yüzlerce ad sayılabilir...

DEVLETİN kendi adını taşıyan devlet liselerine sahip çıkma-yıp "üvey evlat" muamelesi yapması ve çağdaş eğitim sorunlarını da iyiden iyiye boşlaması karşısında; Anadolu'nun eski ve ünlü liselerinin mezunlarının "taşınma suyla değirmeni döndürmeye" soyunmaları ne ölçüde başarılı olur kestirmek zordur ama, bilinmelidir ki, bu uğurda ömür tüketip çaba harcayanlar vardır ve hep olacaktır. Yani bu ülke, bütünü de sahipsiz değildir!..

Atatürk Lisesi'nden mezun olmamasına karşın dört yılını bu okulda geçirip kendini hep Atatürk Lisesi saydığını söyleyen Gazeteci-Yazar Sayın İlhami SOYSAL'ın 7 Kasım 1990 tarihli Milliyet Gazetesi'nde çıkan yazısını aynen yayınıyoruz.

**Vakfımız Onur Kurulu Üyesi
Ord. Prof. Dr. Aydın SAYILI**

Birleşmiş Milletler UNESCO NEHRU Ödülüne Layık Görüldü

Ord. Prof. Dr. Aydın SAYILI, Birleşmiş Milletler UNESCO Teşkilatınca kendisine verilen NEHRU madalyasını Birleşmiş Milletler temsilcisi Mr. Edmund J. CAIN'den alırken...

Atatürk Araştırma Merkezi Başkanı, Lisemiz Mezunlu, bilim tarihçisi Ord. Prof. Dr. Aydın SAYILI, **Orta Asya Medeniyetleri** üzerine yaptığı çalışmalardan dolayı **Birleşmiş Milletler UNESCO** teşkilatınca **NEHRU** madalyasıyla ödüllendirildi. Aydın SAYILI'ya ödülü; 24 Ekim 1990 günü Birleşmiş Milletler Türkiye Merkezi'nde yapılan bir törenle Birleşmiş Milletler temsilcisi Mr. **Edmund J. CAIN** tarafından verildi. Yapılan törende Mr. Cain şöyle dedi:

"...Prof. SAYILI 1913 yılında İstanbul'da doğmuştur. Atatürk'ün talimatları ile **Bilim Tarihi** öğrenimi yapmak üzere A.B.D.'ye gönderilmiş ve 1942 yılında **Harvard**'da -Bilim Tarihi konusunda

dünyada ilk kez- doktora derecesini almıştır. 1943 ile 1983 yılları arasında **Ankara Üniversitesi**'nde, 1974'ten emekliğine kadar başkanı olduğu Felsefe Bölümü'nde ders vermiştir.

Yapmış olduğu akademik ve bilimsel çalışmalar tüm dünyada birçok kuruluş ve ülke tarafından tanınmaktadır. Yüzden fazla yayımlanmış eserin sahibidir.

Birçok başarısının arasında, 1957 yılında üyeliğine seçildiği çok saygın bir kuruluş olan **Uluslararası Bilim Tarihi Akademisi** başkanlığı da vardır.

Bunun yanı sıra, 1980 yılında, **Orta Asya Uygarlıkları Tarihi** çalışması için UNES-

CO'nun himayesinde kurulmuş bulunan Uluslararası Komisyon'a da seçilmiştir.

Prof. SAYILI, izninizle, UNESCO Genel Müdürü adına bu proje için ayrılmış olduğunuz zamana ve Birleşmiş Milletler ülkelerine olan bağlılığınız için size teşekkürlerimi sunmak istiyorum. Bilginiz ve deneyimleriniz ile komisyon çalışmalarına ve gerçekte uygarlık tarihine çok değerli katkılarda bulundunuz.

UNESCO'nun takdirlerinin bir nişanı olarak sizi **NEHRU Madalyası** ile ödüllendirmekten kıvanç duyuyorum..."

Törende SAYILI'nın öğrencileri ve yakınları, ALEV yöneticileri, basın ve TRT bulundu.

ALEV

BÜLTENİMİZİN SON SAYISINDAN SONRA BURS KLÜBÜNE ÜYE OLANLAR

Burs kulübümüze üye olanlar giderek artıyor.
Bültenimizin son sayısının yayınlanmasından bu yana;

Muzaffer CİHANOĞLU
Erkan BAL
Mehpare SÖZENER
Banu TUĞSAVUL
Filiz ŞAFAK
Sadık CANAY
Nedim DOBADA
Mert ÖZDAMAR
Sadi ÖZBAYRAM
Akdeniz HIÇSÖNMEZ

kulübümüze üye olmuşlardır. Kendilerine teşekkür ederiz.

BÜLTENİMİZİN SON SAYISINDAN SONRA BAĞIŞ YAPAN KİŞİ VE KURULUŞLAR

Katkılarını esirgemeyen kişi ve kuruluşlara
teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Dizdar ÇAMLİBEL	3,500,000.-
Yeni Karamürsel	2,000,000.-
T. Halk Bankası	1,000,000.-
Ergun SAV	672,653.-
Halit ERKAN	421,525.-
Nüveyre ÇAKIR*	265,203.-
Vural SÖZENER	250,000.-
Elektro Kalori Ltd. Şti.	250,000.-
Kardeşler Elektrik	200.000.-
Nüveyre ÇAKIR ve arkadaşları	138.184.-
	8.697.565.-

* Vakfımıza bağışta bulunan Nüveyre ÇAKIR, 1947
mezunlarımızdan merhum Dr. Atilla ÇAKIR'ın eşi'dir. Bu anlamlı
davranışı bizleri duygulandırdı ve çok mutlu etti.
Bu vesile ile sevgili Atilla Çakır'ı rahmetle ve saygıyla anıyoruz.

sanat

Vakfımız, iyi bir eğitim ve öğretimin
yanısıra spor, kültür ve sanat
çalışmalarına da son derece önem
vermektedir.

**Ankara Devlet Opera ve Balesi
Genel Müdürlüğü** ile olan iyi
ilişkilerimiz, söz konusu kuruluşun
rejisör, makyaj, ışık uzmanı, dekor
ve kostüm teminindeki değerli
yardımlarıyla, son iki yıldır
okulumuzda temsil edilen tiyatro
oyunlarının müsamere niteliğinden
çıkarılıp, profesyonel bir kaliteye
ulaşmasını sağlamıştır.

Okulumuz tiyatro kolu öğrencileri,
1989 - 1990 öğretim yılında
oynadıkları "**Türkmen Düğünü**"
ve "**Töre**" adlı tiyatro yapıtları ile
izleyicilerin büyük beğenisini
kazanmıştı.

1990 - 1991 yılı tiyatro kolu
çalışmalarına ise pek yakında
başlanacaktır. Bu yıl, **Ali
YÖRÜK**'ün yazmış olduğu
"**ÇATALLIKÖY**" adlı tiyatro oyunu
sergilenecektir. Oyunun
yönetmenliğini, geçtiğimiz son iki
yıldır da olduğu gibi, yine **Behçet
KARGALIK** yapacaktır.

KARDEŞLER

**ELEKTRİK TİCARETHANESİ
ESAT-MAHMUT ÖZBAYRAM ve OĞULLARI KOLL. ŞTİ.**

TOPTAN-PERAKENDE

- HER CİNS TESİSAT VE YERALTI KABLOLARI
- ELEKTRİK TESİSAT MALZEMELERİ
- BİLUMUM AMPUL VE SPOT ÇEŞİTLERİ
- AYDINLATMA ARMATÜR VE PROJEKTÖRLERİ
- ELEKTRİKLİ ISITICI-SOBA-OCAKLAR
- ŞALTER-KONTAKTÖR ve TERMİK RÖLELERİ
- ASPİRATÖR VE VANTİLATÖRLER
- TV ANTENLERİ ve KABLOLARI

EN BOL ÇEŞİT ve UYGUN FİYATLAR

SURTEL KABLOLARI
PHILIPS AMPUL ve ARMATÜRLERİ
BUFER-DEMİRBAĞ-VİKO MAMULLERİ
SIEMENS-BERDİN-LAMP 83
TEKAP ve ETKİN AYDINLATMA

ANKARA BAYİLİKLERİ

MERKEZ: Anafartalar Alsancak Sok. No: 2 ANKARA Tel: 311 77 34
ŞUBE: Konya Sok. No: 15/A ANKARA Tel: 311 01 98-312 12 39 Faks: 324 48 50

liseden

Okulumuzda Kültür ve Sanat Çalışmaları

L iseli kardeşlerimizden Dergimiz için istediğimiz şiirlerden öğretmenleri tarafından beğenilen bir tanesini yayınlıyoruz. Duygu YALÇINKAYA'ya teşekkür ediyor, başarılı çalışmalarının devamını diliyoruz.

Duygu YALÇINKAYA

BÖYLEDİR ÇOCUKLUK İŞTE !

Karanlıkta uçuşan beyaz kuşlar gibidir çocuklar
Şafağa kanat çırpın
Rüzgarlarla, dalgalarla, zamanla yarışın
Halay çeken bütün ömür bahçelerde, bağlarda
Türkü söyleyen çiğ damlasıyla, bahar sabahıyla
Ne vakitsiz giden yaza ağlarlar, ne erken gelen sonbahara
Çocukluk böyledir işte
Toprağa, güneşe, sevgiye müjde
Dağlarda çobanın koyunu
Anaların ak sütü
Türkmen kızın düğünü
Ve hayata bağlayan hayat veren gülüşü
Herşey senin olsun çocuğum
İlk sözler, son sözler, bu umutlar
Sarmaş dolaş yaşa hürriyete
Meydanlarda şarkın okunsun
Türkün söylensin dillerde
Haber taşı bir buluttan diğerine
Her günün böyle geçsin çocuğum
Günaydın de: Her sabah kardaki ayak izlerine
Ve gelecek günlere

5 EDEBİYAT B
4329 Duygu YALÇINKAYA

spor

Ankara Judo İl Temsilciliği'nin ilkini düzenlediği "Birinci İç Anadolu Judo Turnuvası"nda, Ümit Erkekler'de 49 kg'da **Cengiz TERZİOĞLU** (5 Ed A) 66 kg'da **Önder KARAKOÇ** (4 B) birinci olmuşlardır. Bu turnuvaya Eskişehir, Ankara ve Ordu Bölgesi'nin judocuları katılmışlardır.

Minik Yıldız, Ümit Genç ve Büyük kategorilerinde Kız ve Erkek olmak üzere yaklaşık 160 sporcu katılmıştır.

Cengiz TERZİOĞLU

7-8 Eylül 1990 tarihleri arasında Ankara'da yapılan **Türkiye Şampiyonası**'nda **Ritmik Cimnastik** dalında **Özlem KESKİN** birinci oldu.

Yarışmada dereceye giren 5 kişi **Balkan Büyükler Şampiyonası** için Romanya'ya gitti. 2-9 Ekim tarihleri arasında yapılan yarışmaya 5 Balkan ülkesinden Türkiye, Romanya, Bulgaristan, Yunanistan ve Yugoslavya'nın 26 sporcu ile katıldığı yarışmada **Özlem KESKİN** beşinci oldu. Kendisini kutluyoruz.

Başarılı cimnastikçimiz Özlem KESKİN

1989 - 1990 öğretim yılı **Ankara ve Türkiye Şampiyonu** okulumuz **Masa Tenisi Takımı**, antrenörleri **Yaşar SEDEF** nezaretinde 1990-1991 sezonu için çalışmalarına başlamıştır. Antremanlar, salı-perşembe-cuma ve cumartesi günleri ikişer saatten, toplam haftada sekiz saat olarak yapılmaktadır.

Öte yandan okulumuzun basketbol, voleybol ve hentbol takımları da içinde bulunduğumuz öğretim yılı çalışmalarına başlamış bulunmaktadır.

ALEV, tüm sporcularımıza 1990-1991 öğretim yılı içerisinde katılacakları yarışmalarda başarılar diler.

Okulumuz Bilgisayara Geciyor !

iş hayatımıza, özel hayatımıza, mesleğimize, alışkanlık ve tutkularımıza girdi Bilgisayar.

Artık ondan kurtuluş yok !

Sağladığı kolaylıkların, getirdiği çözümlerin, bitirdiği işlerin ardı arkası kesilmiyor. Neyi nasıl yapacağını tarif ederseniz, söylediklerini unutmuyor, atıyor, bozmuyor, değiştirmiyor, yanlış yapmıyor.

O zaman okulumuzdaki bütün öğrencilerin; notları, gecme, ikmal, (ötekini yazmak değil, düşünmek bile istemiyoruz), adresleri, daha sonraki tahsil hayatları ile öğretmenlerin; maaş, bordro, izin, tatil ve diğer bilgileri adına ne varsa hepsini verelim Bilgisayar'a, saklasın diye düşündük.

İnanıyoruz ki; nasıl saklayacağını, hangi bilgiler arasında bağlantı kurup, hangi girişleri hangi çıkışlarla bize ulaştıracağını kendisine tarif edebilirsek, hizmet başlayacaktır.

Bildiğiniz gibi bu "tarif etme" meselesi, program yapmak demektir ve okulumuz matematik öğretmenlerinden Sayın Bora BİRDAL, program yazma işini gönüllü olarak üstlendi. Biz de başlangıç olarak oldukça marifetli, geniş hafızalı bir Bilgisayar alarak okulumuza hediye ettik. Böylece bu işin çekirdeği meydana gelmiş oldu.

Programlar ilerledikçe bilgiler artacak, bilgiler arttıkça Bilgisayarlar artacak ve bir gün okulumuzdaki işlerin tamamı, bu kurtulamadığımız ve kurtulmayı da hiç istemediğimiz hamarat yardımcımızla yapılacak.

Hayırlı olsun.

ALEV Yönetim Kurulu